

Цей вид діяльності є досить вигідним, оскільки конкуренції практично не має. Коворкінг – це один з найбільш цікавих видів бізнесу. За оцінкою директорів трьох таких об'єктів, за останній рік попит на ці послуги виріс в середньому на 30-40%. Тобто є потреба в таких центрах, де можна займатися своєю працею. Така небувала популярність пов'язана з декількома факторами. Головний з них – це криза в країні, в результаті якої деякі люди втрачають роботу, а інші звільняються самостійно. Зараз саме час замислитися про власну справу. Інвестори часто готові підтримати такі проекти, бо на сьогодні більша кількість не довіряє банкам і не часто користується депозитом. Також коворкінг часто орендують і самі інвестори, щоб можна було співпрацювати з підприємцями.

Література:

1. Альтернатива офісам. В Україні становляться популярними коворкінги [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://hi.dn.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=58314:2015-07-27-14-21-30&catid=54:ukr-news&Itemid=148. – Загравие с екрана.

2. Актуальний бізнес в Україні 2016-2017: ТОП 7 ідей [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://lemarbet.com/ua/biznes-v-ukraine/aktualnyj-biznes-v-ukraine-top-7-vostrebovannyh-idej>. – Заголовок з екрану.

3. Економіка креативних просторів [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://pawillion.com/uk/ekonomika-kreativnih-prostoriv>. – Заголовок з екрану.

ФАКТОРИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

*Близнюк А.О., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Важливою складовою ефективності підприємства, а отже, і значним резервом її підвищення, є організація виробничого процесу. У конкретних умовах підприємства слід проаналізувати всі аспекти, що визначають ефективність організації робіт, – від рівня робочого місця окремого робітника чи спеціаліста до рівня підприємства в цілому. Для виробничих підприємств, ураховуючи, звичайно, специфіку їх діяльності, особливу увагу треба звертати на можливості застосування більш ефективних типів виробництва (масового, великосерійного). Проблема підвищення економічної ефективності промислового підприємства приділяється багато уваги українськими та зарубіжними вченими, зокрема Безрукова Т.Л., Добросоцькій М.К., Морковина С.С., Шанін І.І. та інші [1-3].

Останнім (але не за важливістю) напрямком пошуку можливостей підвищення ефективності є технологічний. Вирішення проблеми технологічного відставання особливо актуальне для українських підприємств.

Причому проблема ця є комплексною і має, принаймні, два компоненти: матеріальний та нематеріальний. Перший з них – це удосконалення технічної бази, а другий – організаційно-правові проблеми.

Намагання виділити в оцінці ефективності підприємства та в пошуку шляхів підвищення останньої окремі структурні компоненти зумовлено бажанням спростити розуміння зазначених проблем. Проте зрозуміло, що насправді ці проблеми комплексні, отже, для їх вирішення слід застосовувати комплексний, системний підхід, ретельно досліджуючи всі підрозділи, служби підприємства та ті процеси, які в них відбуваються. Тільки на основі системного аналізу можна отримати справді адекватну оцінку стану справ на підприємстві та розробити ефективні заходи щодо його поліпшення.

Найважливішими факторами зростання прибутку підприємства є:

- раціоналізація ресурсоспоживання, удосконалення управління та обслуговування виробництва, що забезпечує зниження виробничих витрат (собівартості виготовлюваної продукції);

- інноваційний розвиток підприємства (впровадження нововведень та їх успішна комерціалізація), що забезпечує зниження витрат на виготовлення та підвищення якості виробів, а в результаті більш високу їх конкурентноздатність.

Нові технології. Вони створюють можливості для здійснення багатьох видів інновацій, які забезпечують зниження витрат на виробництво та підвищення якості продукції, а отже – й зростання прибутку підприємства.

Нові або змінені запити покупців. Конкурентну перевагу, а отже й зростання прибутку, забезпечують собі підприємства, що здійснили продуктові та інші інновації, які найбільше відповідають новим або зміненим запитам споживачів.

Зміна вартості або джерел ресурсів виробництва. Одні виробники забезпечують собі конкурентні переваги і збільшення прибутку за рахунок використання замість традиційних виробничих ресурсів їх більш ефективних замінників, а також за рахунок освоєння більш дешевих джерел ресурсів. Інші ж, які не забезпечили собі цього, послаблюють своє становище на ринку, втрачають можливість збільшення прибутків за рахунок даного фактора.

Зміна законодавчої бази і державного регулювання. Зміна нормативно-правової бази і політики уряду в таких сферах, як стандарти, охорона довкілля, оподаткування, ліцензування, залучення іноземних інвестицій, – ще один поширений стимул до новацій і нововведень, які забезпечують конкурентну перевагу і збільшення прибутків. Отже, реалізація резервів підвищення рентабельності вкладеного капіталу і рентабельності виробництва повинна забезпечуватись максимізацією доходу і прибутку підприємства та досягненням найбільш ефективного ресурсоспоживання описаними вище шляхами.

Узагальнюючи можна зазначити, що проблема ефективності завжди була актуальною, бо за умов переходу економіки України до ринкових відносин, суттєвого розширення прав підприємств у галузі фінансово-економічної діяльності значно зростає роль своєчасного та якісного аналізу ефективності

діяльності підприємств, бо проблема ефективності виробництва завжди посідала важливе місце серед актуальних проблем економічної науки. Зацікавленість нею виникає на різних рівнях управління економікою - від власників приватного підприємства до керівників держави. Звичайно ефективність, як міра отриманих підприємством результатів, віднесених до витрачених для їх отримання ресурсів, застосовується для різноманітних аналітичних оцінок та обґрунтування господарських рішень.

Література:

1. Безрукова Т.Л., Добросоцькій М.К. Інвестиційна привабливість інноваційних проектів як багаторівнева система // ФЕС: Фінанси, Економіка, Стратегія. 2009. № 6. С. 16-19.
2. Морковина С.С., Безрукова Т.Л. Аналіз і діагностика фінансово-господарської діяльності підприємств. Підручник. Вид. «КноРус», 2010. 356 с.
3. Шанін І.І. Розвиток промислового виробництва та впровадження інновацій у відновний післякризовий період // Вісник Воронежського державного технічного університету. 2011. том 7. № 10. С. 155-158.

ФОРМУВАННЯ РЕГУЛЮЮЧОГО ВПЛИВУ ДЕРЖАВИ НА РОЗВИТОК КОРПОРАТИВНОГО СЕКТОРА В УКРАЇНІ

Бріль М.С., к.е.н, доцент,

Лісна І.Ф., к.е.н, доцент

Харківський національний економічний університет імені С. Кузнеця

В умовах мінливого соціально-економічного середовища на проведення корпорації впливають як конкуренція, так і державні регулюючі заходи. Тобто для забезпечення розвитку та запобігання кризовим явищам інституційне середовище функціонування корпорацій повинне не тільки якісно змінюватися відповідно до потреб як корпоративного сектора економіки, так і суспільства, але й слугувати основною передумовою для вирішення протиріч щодо управління розвитку корпорацій, особливо у кризових ситуаціях на ринках.

Аналізуючи праці провідних дослідників теорії інституційної економіки, необхідно зазначити, що при дослідженні поняття «інституційне середовище» базовим є поняття «інститут» [3, 4], що визначається набором формальних правил, неформальних обмежень та механізмів їх примусового здійснення. Інститути у сукупності з використовуваною технологією трансакційного витрачання та витрачання виробництва впливають на економічну ситуацію, на тип економічної системи, на той шлях, яким розвивається економіка.

Інститутами суспільства, у термінології інституційної економіки, є правила поведінки в суспільстві або формально «створені людиною обмежувальні рамки, що організують взаємодії між людьми». Інститути підрозділяються на дві групи – неформальні та формальні. Неформальні інститути формуються на основі інформації, що передається за допомогою